

Arrest

nr. 217 382 van 25 februari 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. VAN ROSSEM
Violetstraat 48
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 3 december 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 oktober 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 januari 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 februari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. ORAIBI, die *loco* advocaat S. VAN ROSSEM verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“ A. Feitenrelaas

U bent een Russisch staatsburger en etnisch Russische. U bent geboren te Kaliningrad op (...). Toen u 19 jaar oud was besloten uw ouders, G. V. (...) en G. E. (...) (ov (...)) zich samen met u in België te komen vestigen. Jullie werden door een kennis onder valse voorwendselen naar België gelokt en hoopten hier snel werk te vinden en een beter leven te kunnen opbouwen. Na jullie aankomst bleek de realiteit anders uit te draaien: jullie moesten veel geld betalen waarna jullie werden klaargestoomd om een asielaanvraag in te dienen met een vals relaas. Op 31/01/2001 diende u samen met uw beide ouders een asielaanvraag in bij de Belgische asieldiensten. Jullie verklaarden zich leden van de

Mormoonse kerkgemeenschap in Kaliningrad, en zouden omwille van jullie religie problemen hebben gekend in Rusland.

Jullie asielaanvragen werden door het CGVS op 08/03/2001 afgesloten met een bevestigende beslissing van weigering van verblijf. Jullie tekenden hiertegen beroep aan bij de Raad van State, die het verzoek tot nietigverklaring verwierp op 05/02/2004.

Om na de negatieve afloop van jullie asielaanvraag jullie reispaspoorten te kunnen terugkrijgen dienden jullie veel geld te betalen. Jullie keerden in 2004 via IOM met hulp van het Russische consulaat terug naar de Russische Federatie, naar Kaliningrad. Daar jullie alles kwijt waren na jullie avontuur in België trok u met uw ouders in bij uw grootmoeder en uw stiefgrootvader. U hervatte in Rusland uw studies, uw ouders vonden er na enkele maanden werk.

Jullie werden in Rusland niet met open armen ontvangen door jullie familie, die jullie verweten veel geld te zijn kwijtgeraakt. Ook uw grootmoeder was jullie liever kwijt dan rijk en stuurde na enkele weken zelfs de wijkagent op jullie af. Zij had de wijkagent ook ingelicht over uw Albanese partner die u in België had leren kennen. De wijkagent vroeg u daarop naar uw intenties met uw Albanese partner en liet u duidelijk verstaan dat het niet wenselijk was dat uw partner u zou komen vervoegen in Rusland. U werd door familie, vrienden en klasgenoten regelmatig op een negatieve manier aangesproken op uw lat-relatie met uw Albanese vriend, te meer gezien de openlijk anti-Albanese houding van de Russische regering. Intussen verbleef uw partner nog steeds in België. Hij weigerde om naar Rusland te verhuizen en u zag een lange afstandsrelatie niet zitten. In 2009, wanneer in België een grootschalige regularisatiecampagne op gang kwam, besloot uw partner op die manier zijn kans te wagen om zijn verblijf in België te legaliseren. Jullie besloten dat u hem hier alvast zou komen vervoegen met het oog op een gezinshereniging eens hij geregulariseerd zou zijn.

U kwam aan in België in december 2009. U diende geen asielaanvraag in, maar verbleef hier illegaal bij uw Albanese partner. U leerde Nederlands en werkt af en toe in het zwart. U beviel op 14/09/2013 in het Brusselse Sint-Pietersziekenhuis van jullie eerste kindje, B. A. (...). Na zijn geboorte bleek het echter niet gemakkelijk om voor hem de nodige identiteitsdocumenten te verkrijgen. Zo heeft hij wel een Belgische geboorteakte, maar slaagde u er niet in om voor hem ook Russische identiteitsdocumenten te verkrijgen. Ook Albanese identiteitsdocumenten bleken onmogelijk te regelen vanuit België.

Uw partner is inmiddels volledig uitgeprocedeerd en ook u was nog steeds illegaal in België. Omdat jullie geen geld hadden voor een nieuwe regularisatieprocedure, de situatie uitzichtloos is en u inmiddels in verwachting bent van uw tweede kindje, diende u, samen met uw minderjarige zoon, op 05/01/2018 een verzoek tot internationale bescherming in teneinde uw verblijf in België te legaliseren.

In de marge van uw verzoek tot internationale bescherming wenst u met nadruk te vermelden dat u tevens een 'Targeted Individual' bent, u wordt op allerlei manieren geviséerd door onbekenden, zoals groepsstalking, foltering met elektronische en chemische wapens, vergiftiging en controleren van uw gedachten door middel van illegale implantaten. U bent zich hier sinds anderhalf jaar van bewust geworden, maar u vermoedt dat u reeds sinds uw kindertijd targeted individual bent.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende documenten neer: uw Russisch reispaspoort (2014), uw binnenlands paspoort, een kopie van een repatriëringscertificaat- uitgereikt door het Consulaat van de Russische Federatie op 30/06/2004, een document betreffende uw terugkeer naar de Russische Federatie van IOM, toelating van de vader van uw kind om uw minderjarig kind aan uw verzoek tot internationale bescherming toe te voegen, uittreksel uit de geboorteakte van uw minderjarige zoon A. (...), resultatenblad NT2, deelcertificaat module A-NT2,

Na het gehoor maakte u het CGVS nog diverse bijkomende stukken over, met name 15 e-mails met in totaal 243 bijlagen: Email "2 bericht" - 15 bijlagen, Email "3 bericht" - 12 bijlagen, Email "4 bericht, 4.3" - 25 bijlagen, Email "5 bericht" - 71 bijlagen, Email "6.1 bericht" - 21 bijlagen, email "7 bericht" - 8 bijlagen, email "6.2 bericht" - 20 bijlagen, Email "1 bericht" - 8 bijlagen, Email "4 (4.1) bericht" - 8 bijlagen, Email "4 (4.2) bericht" - 12 bijlagen, Email "4 (4.5) bericht" - 6 bijlagen, Email "4 (4.6) bericht" - 14 bijlagen, Email "4 (4.7) bericht" - 13 bijlagen, Email "4 (4.8) bericht" - 10 bijlagen, Email "8 bericht" : overzicht verstuurd mails, zonder bijlage. Na ontvangst van een kopie van het gehoorverslag stuurde u eveneens opmerkingen en aanvullingen bij het gehoorverslag door (dd.03.10.2018).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat uw asielmotieven meerledig zijn: enerzijds verzoekt u de internationale bescherming teneinde uw langdurige verblijf in België te legaliseren, zodat uw gezinsleven met uw in

België verblijvende partner bestendigd wordt. U geeft aan geen papieren te kunnen krijgen voor uw in België geboren zontje en u stelt dat u in Rusland problemen gekend heeft omwille van uw Albanese partner. Voorts beweert u dat u zichzelf identificeert als 'Targeted Individual'. De redenen voor deze visering door onbekenden zijn u niet duidelijk.

Het Commissariaat-generaal kan in uw hoofde echter geen gegronde vrees voor vervolging, zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, of reële vrees voor het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, vaststellen.

Gevraagd naar de reden voor uw asielaanvraag, geeft u meteen aan dat u reeds langdurig illegaal in België verblijft, hier een gezin heeft gesticht en uw verblijf in België wil legaliseren (CG p.2, p.7). Er moet echter worden benadrukt dat het CGVS géén beroepsinstantie is inzake verblijfsprocedures die de unieke bevoegdheid zijn van de DVZ (regularisatiesprocedures, gezinshereniging, enz.), noch is de procedure Internationale Bescherming een laatste redmiddel wanneer reeds alle andere mogelijke verblijfsprocedures zonder succes zijn doorlopen. Internationale bescherming wordt slechts toegekend aan eenieder die zijn land van herkomst of van gewoonlijk verblijf verlaten heeft uit een gegronde vrees voor vervolging, of vanwege een reëel risico op ernstige schade. Dat uw partner zich in België bevindt en u om die reden hier in België uw gezinsleven wilt voeren (CG p.2-3), is dan ook vreemd aan de Conventie van Genève en aan de criteria voor de toekenning van het statuut van subsidiair beschermde. Volledigheidshalve moet overigens beklemtoond worden dat uw partner actueel geen enkel verblijfsrecht geniet in België (CG p. 2-3).

Wat betreft uw verzuchting dat uw in België geboren zontje tot op heden geen identiteitsdocumenten kon verkrijgen bij het Russische consulaat (CG p. 2, p.8-9), dient eveneens te worden vastgesteld dat de door u aangehaalde problemen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep, noch onder het toepassingsgebied vallen van de subsidiaire bescherming. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u wél documenten zou kunnen verkrijgen op voorwaarde dat uw Albanese partner en de vader van uw kind, een geldig paspoort zou voorleggen, wat hij nog niet heeft gedaan (CG p.9). Uw partner zou bovendien niet akkoord zijn met het verkrijgen van de Russische nationaliteit voor uw zontje uit vrees dat u hem naar Rusland meeneemt (CG p.9). Hieruit blijkt duidelijk dat de weigering om de identiteitsdocumenten voor uw zoon in orde te brengen louter is ingegeven door universele administratieve procedures, en mogelijk ook door een weigering van de vader om zijn zoon de Russische nationaliteit te laten verwerven. Uit niets blijkt dat uw zoon identiteitsdocumenten zouden geweigerd zijn op discriminatoire gronden, zoals vervat in de Conventie van Genève. Evenmin blijkt uit uw verklaringen dat het Russische consulaat geheel onwillig zou zijn om u te helpen omwille van discriminatoire gronden. Integendeel, zij zouden u een alternatieve procedure hebben voorgesteld om documenten te kunnen bekomen voor uw zoon (e-mail 8). Deze motieven zijn dan ook van gemeenrechtelijke aard en vallen buiten het toepassingsveld van de Vluchtelingenconventie. Dient nog opgemerkt dat uw Albanese partner geen vluchtelingenstatuut geniet in België. Er is dan ook geen redelijke verklaring waarom hij zich niet naar Albanië zou kunnen begeven teneinde de gevraagd identiteitsdocumenten voor zichzelf en jullie zoon te verwerven.

Voorts haalt u nog aan dat u na uw terugkeer vanuit België naar de Russische Federatie in 2004 problemen heeft gekend omwille van uw langeafstandsrelatie met uw Albanese partner in België, u vreest dat deze problemen omwille van de afkomst van uw partner nog zouden kunnen verder escaleren indien u opnieuw zou terugkeren naar de Russische Federatie (CG p.7) en verwijst in dit verband naar de algemene anti-Albanese sfeer in Rusland, die nog verscherpt tot uiting kwam tijdens het recente WK voetbal in Rusland. In dit verband komt het CGVS tot de conclusie dat de door u aangehaalde feiten niet zwaarwichtig genoeg zijn om als vervolging zoals bedoeld in het Vluchtelingenverdrag te kunnen worden beschouwd. Uit uw verklaringen blijkt dat de door u aangehaalde feiten beperkt bleven tot kwetsende opmerkingen, vooroordelen ten aanzien van uw Albanese partner en pesterijen op school, nadat u zelf vertelde een lat-relatie te onderhouden met een Albanees (CG p.5-7). Dergelijke incidenten, hoe betreuenswaardig ook, zijn niet van die aard dat zij uw leven of fysieke integriteit bedreigden. U haalde tijdens het gehoor op de DVZ en het CGVS geen ernstige, concrete incidenten aan waaruit dit alsnog zou kunnen blijken, en haalde de problemen in uw herkomstland evenmin aan als de hoofdrede voor uw vertrek uit uw land van herkomst in 2009 of voor het indienen van een verzoek tot internationale bescherming (CG p. 7, p.2). Dat u in uw schriftelijke opmerkingen dd.03.10.2018 bij de notities van uw persoonlijk onderhoud met het CGVS alsnog toevoegt dat u tijdens uw verblijf in de Russische Federatie nog zou zijn opgebeld door politie en door onbekenden met beledigingen en bedreigingen, en dat u vermoedt dat deze dreigtelefoons georganiseerd werden door de autoriteiten, zijn louter post-factum toevoegingen die vanwege hun vermeende ernst veel eerder hadden kunnen worden aangebracht. Dat u naliert tijdens uw beide gehoren te vermelden dat u ook daadwerkelijk bedreigd zou zijn omwille van uw relatie met een Albanees, en deze bedreigingen naar uw mening zelfs georchestreerd zouden zijn door de overheid, mag verwacht worden dat u dit eerder zou

vermeld hebben, quod non in casu. Uw schriftelijke toevoegingen over de (vermeende) ernst van de situatie voorafgaand aan uw komst naar Europa zijn dan ook ongeloofwaardig, wat eens te meer bevestigd wordt gezien uw spontane verklaringen over de redenen van uw verzoek tot internationale bescherming en gezien de extreme laattijdigheid van uw asielaanvraag.

Zo blijkt uit uw verklaringen zeer duidelijk dat uw vertrek uit de Russische Federatie in hoofdzaak werd ingegeven door factoren in België, en slechts in ondergeschikte orde de reacties van mensen in Rusland op uw relatie u ertoe dreven om uw land van herkomst te verlaten (CG p.7). U geeft zelf overigens al aan - ondanks de pesterijen in de Russische Federatie - toch graag met uw kind te willen terugkeren naar uw ouders (CG p.8-9). Al deze elementen wijzen niet op daden van vervolging in uw land van herkomst die zo ernstig van aard zijn of zo vaak voorkomen dat zij een schending vormen van de grondrechten van de mens, dan wel het samenstel zijn van verschillende maatregelen, waaronder mensenrechtenschendingen, die voldoende ernstig zijn om iemand op een soortgelijke manier te treffen (Vreemdelingenwet, art. 48/3 §2 a en b). Bovendien wachtte u na uw aankomst in België in 2009 nog meer dan 8 jaar alvorens een nieuw verzoek tot internationale bescherming in te dienen, zonder hiervoor enige overtuigende verklaring te bieden. U stelde slechts 'dat u het CGVS al kende, dat u onzeker was, dat u niet wist of u naar hier mocht komen en u niet wist of u gerepatrieerd zou worden' (CG p.8). Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat een verzoeker, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een asielaanvraag zou indienen. Dat u naliel dit te doen en gedurende meer dan acht jaar talmde alvorens asiel aan te vragen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in uw land van herkomst en vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, tweede lid, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor uw algehele geloofwaardigheid.

Tot slot moet worden vastgesteld dat ook uw bewering als zou u een Targeted Individual zijn aannemelijkheid mist. U slaagt er niet in om op overtuigende wijze aan te tonen dat u bij terugkeer naar uw land van herkomst vervolging zou vrezen in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch dat u er een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Uit uw verklaringen blijkt dat u niet weet door wie u zou geïdoleerd worden, sinds wanneer u concreet geïdoleerd zou worden, noch waarom (CG p.8, p.14-15). U verwijst naar personen met hoge profielen waarvan bekend is dat zij vergiftigd werden, maar stelt dat daarnaast ook 'gewone mensen zoals u' het slachtoffer worden van dergelijke praktijken (CG p.13-15). U vermoedt weliswaar sinds uw kindertijd slachtoffer te zijn en beweert eveneens dat alle landen ter wereld samenwerken in een Targeted Individuals-programma, tot de Belgische staat toe (CG 13-15). U slaagt er echter niet in dergelijke samenzweringstheorie op overtuigende wijze aan te tonen, noch slaagt u erin om aan te tonen dat u persoonlijk hiervan het slachtoffer zou zijn geworden.

Vooreerst zijn er geen concrete aanwijzingen dat u in uw land van herkomst zou vervolgd zijn of zal worden in de toekomst. Immers, zo verklaart u pas anderhalf jaar geleden 'ontdekt' te hebben dat u een targeted individual bent, omdat u plots het gevoel had vergiftigd te zijn (CG p.14). Deze 'vergiftiging' zou dus tijdens uw verblijf in België zijn gebeurd, en niet in uw land van herkomst. U slaagt er ook niet in om dit cruciale incident, met name een vergiftiging anderhalf jaar geleden, op overtuigende wijze te staven. Zo stuurde u weliswaar enkele foto's door, waaruit zou moeten blijken dat uw lichaam sporen vertoont van de vergiftiging en u littekens heeft waarvan u vermoedt dat ze veroorzaakt zijn door illegale implantaten (CG p.15), u gebruikt zelfs de term foltering (zie email "8 bericht"). Echter, op de door u aangebrachte foto's staat u vooreerst niet herkenbaar afgebeeld. Ten tweede levert u geen enkel medisch attest of verslag waaruit kan blijken dat de getoonde letsels (uitslag op benen, een letsel in de mondholte) overeenstemt met uw zelfdiagnose van vergiftiging en implantaten (CG p.13- 15).

Ook moet opgemerkt worden dat u weinig logische en aannemelijke verklaringen aflegt over het moment waarop u zou beseft hebben dat u een targeted individual bent, en begrepen zou hebben dat u het slachtoffer werd van vergiftiging. Zo belde u een arts op omdat u zich niet goed voelde, maar bezocht u géén tweede arts voor een second opinion toen de eerste dokter u afwimpelde, naar eigen zeggen omdat u veel rondbelde maar nergens iemand aan de lijn kreeg (CG p.14). U zou vervolgens wel geprobeerd hebben contact op te nemen met het antigifcentrum, maar zou hen naar eigen zeggen nooit aan de lijn hebben gekregen (CG p.14). Dergelijke verklaringen missen aannemelijkheid. U beweert voorts nog dagenlang hartkloppingen te hebben gehad, niet in staat zijn geweest om recht te staan of goed te kunnen zien (CG p.14), maar bood zich nooit aan bij een ziekenhuis of andere zorginstelling om deze medische problemen te laten behandelen (CG p.14). U heeft voor deze opmerkelijk lakse houding evenmin een redelijke uitleg: u beweert dat u niet naar het ziekenhuis kon vanwege uw gebrek aan medische verzekering en gebrek aan legaal statuut (CG p.14). Dergelijke argumentatie gaat niet op indien het werkelijk om een medisch noodgeval ging, en gaat voorts voorbij aan het feit dat u wél naar het ziekenhuis ging voor de bevalling van uw in België geboren kind (uit de geboortakte blijkt immers dat u bevallen bent in het Sint-Pietersziekenhuis in Brussel). Dat u voorts beweert dat uw echtgenoot niets bijzonders zou gemerkt hebben en slechts dacht dat u zich wat ziek

voelde, is gezien de beweerde ernst van uw symptomen evenmin aannemelijk (CG p.15). Tot slot wordt nog vastgesteld dat u beweert anderhalf jaar geleden te hebben begrepen dat u *targeted individual bent* (CG p. 14), maar nog tot december 2017/ januari 2018 gewacht heeft alvorens een verzoek tot internationale bescherming in te dienen. Opnieuw ondergraaft deze laattijdigheid de ernst en geloofwaardigheid van uw vermeende vrees.

Dient benadrukt dat u geen bewijzen, concrete feiten of argumenten aanbrengt die er onomstotelijke op wijzen dat u daadwerkelijk fysiek en mentaal geïmponeerd wordt. Indien al geloofwaardig zou zijn dat u daadwerkelijk geïmponeerd zou worden, *quod non*, slaagt u er evenmin in om door middel van concrete aanwijzingen, feiten of argumenten aan te tonen dat de autoriteiten van uw land van herkomst, de Russische Federatie, hierbij betrokken zouden zijn.

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De door u in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde documenten zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing kunnen wijzigen. Uw binnenlands Russisch paspoort, uw reispaspoort, en de geboorteakte van uw zoon A. (...), bevatten uitsluitend identiteitsgegevens, die hier echter niet betwist worden. Het repatriëringscertificaat en de brief van IOM ondersteunen uw terugkeer naar de Russische Federatie na uw eerste asielaanvraag in België, hetgeen niet betwist wordt. De toelating van de vader van uw zoon om uw zoon te registreren op uw bijlage houdt verband met de formele procedures voor de registratie van een verzoek tot internationale bescherming, zonder meer. Het resultatenblad en deelcertificaat van uw cursus Nederlands staven uw aanwezigheid op het Belgische grondgebied voorafgaand aan uw (volgend) verzoek tot internationale bescherming, hetgeen niet betwist wordt.

De informatie die u per e-mail na het gehoor aan het CGVS overmaakte heeft betrekking op volgende thema's: informatie over de procedurekwestie met de DVZ over de registratie van uw verzoek tot internationale bescherming [door u omschreven als 'informatie over mijn persoonlijke gegevens in verband met de asielprocedure, informatie ivm wettelijke procedure Eerste/tweede asielaanvraag, briefwisseling met DVZ, kopieën van mijn briefwisseling met DVZ met herhalende verzoeken om mijn dossier en gegevens naar juist aan te passen'], informatie over de algemene situatie in Rusland en de houding van Russen tegenover Albanen [door u omschreven als : 'Human rights reports voor Rusland, verschillende elementen, nieuws, reportages, opinies beschrijvende pro-Servische (anti-Albanese, Kosovo gelijk Albanië) propaganda en politiek. Bekende/populaire TV personen spelen ook hun rol in beeldvorming bij volk door uiten publiekelijk hun visie van Kosovo vraag (al dan niet in opdracht van regering); historische feiten worden vervangen door voordelige voor de politiek; demoniserende, anti-Albanese propaganda word verspreid via nationalistisch oriënteerde, pro-Slavisch, pro-Orthodoxe organisaties en hun webpagina's, bij massa-evenementen (bijzonder invloedrijke -voetbal wedstrijden; laatst Wereld voetbalkampioenschap in Rusland, met speciaal spanning rond deze thema in Kaliningrad). Mensenrechten verslagen voor Rusland, ook info over rechten rond menselijke experimenten], stukken die verband houden met de problemen rond het verkrijgen van documenten voor uw zoon [door u omschreven als : 'bevestiging van contacten met Russische Ambassade (DHR T. (...)) en Consulaat te Antwerpen met pogingen om nationaliteit voor mijn zoon te regelen (mijn verzoek werd 3 keer geweigerd, ze bieden aan om staatsloosheid procedure voor mijn zoon te starten); bevestiging contacteren Albanese Ambassade ivm paspoort voor mijn partner/vader van ons zoon en nationaliteit voor ons zoon te regelen, ze zeiden dat t onmogelijk is vanuit België. ook bevestiging meldingen bij organisaties als Unia, slachtofferhulp'], bewijsstukken die uw persoonlijke vervolging moeten staven [foto's van benen en mond, meetresultaten straling via smartphoneapp, waarover u verklaart: 'afbeeldingen van littekens die ik liep op tijdens folteringen. beelden van afnames van gemeten electro-magnetische straling resultaten gebeurde op verschillende momenten tijdens voelbare elektronische folteringen en rustigere momenten in mijn appartement of op stap. Meten gebeurde in Microtesla of Gauss eenheden met verschillende app's die op mijn GSM gedownload zijn en laten de magnitude meten op elk moment (t is duidelijk dat er ontstaat bijna geen EM straling in de natuur als er geen bron van straling is (apparatuur of metaal, Energy) en GSM's werken zelf met dat straling tijdens signaal verzenden/ontvangen dus kan een GSM dit signaal ook meten met behulp van zo een programma. Bij straling hoger dan 50 mT (microTesla) voelde ik met mijn lichaam effecten van gerichte electromagnetische straling... In moderne wereld helemaal 0 straling bestaat niet, soms werden mijne meterprogramma's door iemand uitgeschakeld zodat geen enkele van hen werkte en stond op nul (al mijn apparaten, PC, tablet, smartfon's en account's zijn overgenomen zodat ik vaak geen gebruik van kan maken of briefwisseling geblokkeerd, telefoon/video gesprekken opgenomen en vaak toegang tot privacy/administreren en allerlei info op smartfon's en PC geweigerd, ik bestuur met mijn eigen apparaten niet. Ik heb nog veel meters resultaten met coördinaten van lats waar ik mij

bevond maar t zijn te veel en t lukt niet om te versturen... '], en informatie die het bestaan van Targeted Individuals moet aantonen [door u samengevat als volgt: bevat informatie met bewijs bestaan van Elektronische wapens (DEW/Bio/Neuro/microgolf wapens), Organiseerde stalking/Gangstalking/Illegale bewaking programma's en technologieën, illegale implantatie en soorten implanten - bio/nano/medische electronics en toepassing van al de technologieën op gewone mensen en kinderen en hun invloed/schade/risico's, illegale experimenten en folteringen, alsook affidavit/testamenten en getuigschriften van wetenschappers/ klokkenluiders -ex medewerkers van Geheime diensten en slachtoffers van programma's, alsook info over organisaties rond deze problematiek (Belgische ICATOR ertussen), huidige/ toekomstige perspectieven ervan bvb document COST - project Foresight-2030 (in t kader van pedagogische project Childhood -2030) met deelname van Belgische wetenschappers... Veel informatie voorgesteld op webpagina's van Internationale Conferenties over dit onderwerp ... '].

Wat betreft de door u aangebrachte informatie over de procedurekwestie met de DVZ over de registratie van uw verzoek tot internationale bescherming, dient opgemerkt dat uw verzoek tot internationale bescherming werd geregistreerd, uw minderjarig kind werd geregistreerd op uw bijlage, uw dossier werd overgemaakt aan het CGVS op 25/07/2018 en uw volgend verzoek op 3 augustus 2018 door het CGVS ontvankelijk werd verklaard, waardoor uw verzoek ten gronde behandeld wordt. Hieruit blijkt dat hiermee aan uw verzuchtingen omtrent procedurekwesties grotendeels is voldaan. Hoe dan ook zijn de door u aangehaalde administratieve kwesties, zoals het juiste rijksregisternummer van uw zoontje, de kwestie of uw aanvraag een eerste dan wel een volgend verzoek betreft en dergelijke meer op zich irrelevant voor de kern van de zaak, met name de inschatting van uw vrees ten opzichte van uw land van herkomst. Dat u in deze procedureslag een mogelijke samenzwering ziet tussen de Belgische autoriteiten en de autoriteiten van uw land van herkomst (CG p.13), is onverenigbaar met het vertrouwen dat een verzoeker geacht wordt te stellen in de autoriteiten van het gastland waar hij/zij zijn/ haar verzoek tot internationale bescherming indient.

Wat betreft de informatie over de algemene situatie in Rusland en de houding van Russen tegenover Albanezen, moet worden opgemerkt dat de loutere verwijzing naar algemene rapporten over Rusland en mediaberichten in verband met anti-Albanese sentimenten van bepaalde groepen en individuen in uw land van herkomst niet dienstig is en niets wijzigt aan het voorgaande. Een asielzoeker moet zijn persoonlijke vrees concreet en aannemelijk maken. Dergelijke algemene verwijzing volstaat dan ook niet om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. De informatie die u voorlegt handelt over bepaalde groepen binnen de Russische samenleving en is afkomstig van nationalistische groepen en websites met een uitgesproken anti-Albaanese standpunt, die bezwaarlijk veralgemeend kan worden tot de hele Russische samenleving. Het volstaat niet om dergelijke (propagandistische) websites en algemene informatie aan te halen om aan te tonen dat elke persoon van (deels) Albanese origine of elke persoon die geassocieerd wordt met Albanezen in de Russische Federatie de facto vervolgd zal worden.

De stukken in verband met uw pogingen om Russische en / of Albanese identiteitsdocumenten te verkrijgen voor uw in België geboren zoon, waaruit blijkt dat u in 2017 contacten legde met het Russische consulaat en de Albanese ambassade teneinde een paspoort aan te vragen voor uw in 2013 geboren zoon, wijzigen niets aan de vaststellingen van het CGVS hieromtrent (zie supra).

Wat betreft de verwijzen van persoonlijke vervolging moet nogmaals beklemtoont worden dat de neergelegde foto's van letsels niet weten te overtuigen (zie supra). Ook de beelden van meetresultaten, beweerdelijk van 'gemeten electro-magnetische straling' door smartphone-apps wijzigen niets aan voorgaande beoordeling. Uit niets blijkt waar en wanneer deze 'meetresultaten' verkregen zijn, noch hoe betrouwbaar dergelijke smartphoneapplicaties zijn en wat de precieze implicaties zouden zijn van dergelijke meetresultaten. Ook over de oorzaken of bron van straling zeggen dergelijke beelden niets. Gezien dit alles kan deze informatie onmogelijk aantonen dat u (persoonlijk en doelbewust) gevisieerd wordt door middel van elektromagnetische straling.

Wat betreft de talrijke internetinformatie over theorieën rond het bestaan van een Targeted Individuals Program en overige informatie over de toepassingsmogelijkheden van moderne technologieën moet worden opgemerkt dat, hoewel de theorie rond Targeted Individuals grote aanhang kent, deze theorie vooralsnog niet algemeen aanvaard is als een vaststaand 'feit' dat breed gedragen wordt door vooraanstaande en betrouwbare wetenschappelijke instellingen. De informatie die u voorlegt die wél van betrouwbare wetenschappelijke bronnen afkomstig is handelt over bio-ethiek en wijst op mogelijke risico's die nieuwe innovatieve technologieën en technieken met zich meebrengen, wat op zich niet betwist wordt door het CGVS. Wat er ook van zij, een loutere verwijzing naar algemene informatie over Targeted Individuals is niet dienstig, in die zin dat een verzoeker zijn persoonlijke vrees concreet en aannemelijk moet maken. Dergelijke algemene verwijzing naar andere personen en incidenten, die op vele punten verschillen van uw persoonlijke situatie, volstaat dan ook niet om aan te tonen dat u in uw

land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

2.2.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming rust in beginsel op de verzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn verzoek gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (vgl. RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.3.1. Verzoekende partij onderstreept in haar verzoekschrift dat zij bij een terugkeer naar de Russische Federatie problemen zal kennen omwille van haar relatie met een Albanees gelet op de anti-Albanese sfeer die er heerst. Tevens stelt zij dat zij *'targeted individual'* is en dat zij *"werd vergiftigd, (...) littekens (heeft) van implantaten en werd afgeluisterd"*. Omwille van haar relatie met een Albanees vormt zij het doelwit van de Russische overheid. Daarnaast stelt verzoekende partij nog dat bij de beoordeling van haar verzoek om internationale bescherming rekening gehouden moet worden met het feit dat zij sinds haar terugkeer naar België met ernstige mentale problemen kampt.

2.2.3.2. De Raad stelt evenwel vast dat verzoekende partij zich met bovenstaand betoog grotendeels beperkt tot het louter herhalen van de door haar voorgehouden asielmotieven en het opnieuw verwijzen naar de algemene situatie in de Russische Federatie, zonder dat zij hierover, in tegenstelling tot wat zij voorhoudt in haar verzoekschrift, nieuwe informatie bijbrengt. Waar zij in haar verzoekschrift immers stelt dat zij als bijlage bij haar verzoekschrift verschillende documenten voegt waaruit duidelijk blijkt dat de situatie in Rusland allesbehalve veilig is, dient namelijk te worden vastgesteld dat haar verzoekschrift geen dergelijke bijlage bevat. De Raad is van oordeel dat het verweer van verzoekende partij allesbehalve volstaat om de desbetreffende motieven in de bestreden beslissing te ontkrachten. Integendeel, het komt aan verzoekende partij toe om deze motieven met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar verzoekende partij op voormelde wijze manifest in gebreke blijft. Waar verzoekende partij stelt dat bij de beoordeling van haar verzoek om internationale bescherming rekening gehouden moet worden met het feit dat zij sinds haar terugkeer naar België met ernstige mentale problemen kampt, stelt de Raad vast dat verzoekende partij nalaat dienaangaande enig medisch attest bij te brengen. Met deze blote bewering kan dan ook geenszins rekening worden gehouden.

De Raad besluit dan ook dat het verweer van verzoekende partij in haar verzoekschrift niet ernstig te noemen is en geen afbreuk doet aan het in de bestreden beslissing gestelde. Bijgevolg blijven de

hierboven geciteerde pertinente motieven van de bestreden beslissing, die steun vinden in de gegevens van het administratief dossier, onverminderd overeind.

2.2.4. Waar verzoekende partij meent dat de weigeringsbeslissing geen motivering bevat met betrekking tot de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus stelt de Raad vooreerst vast dat de eenvoudige lezing van de bestreden beslissing aantoonde dat de weigering van de subsidiaire bescherming is ingegeven door de motieven die aan de conclusie voorafgaan, waardoor dit argument feitelijke grondslag mist. Verder wijst de Raad erop dat het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen echter niet betekent dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet of niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

Uit hetgeen voorafgaat dient te worden besloten dat verzoekende partij de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), noch de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, a en b van de voormelde wet kan worden toegekend.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er heden in de Russische Federatie, en meer in het bijzonder in de regio Kaliningrad waarvan zij afkomstig is, een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.5. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten (administratief dossier, stuk 11), en dat verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 12 september 2018 de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.6. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoonde dat het asielrelaas van verzoekende partij niet als geloofwaardig kan worden beschouwd, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.2.7. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientig februari tweeduizend negentien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT